

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

13 päivänä marraskuuta 2012*

Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröidyt yhteisömallit, jotka esittävät luonnollisen kierron vedenlämmittimiä, joita käytetään lämpöpattereissa — Aikaisempi malli — Mitättömyysperuste — Yksilöllisen luonteen puuttuminen — Erilaisen yleisvaikutelman puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 6 artikla ja 25 artiklan 1 kohdan b alakohta — Alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käyminen — Perusteluvelvollisuus

Yhdistetyissä asioissa T-83/11 ja T-84/11,

Antrax It Srl, kotipaikka Resana (Italia), edustajanaan asianajaja L. Gazzola,

kantajana,

vastaa

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinaan aluksi G. Mannucci ja A. Folliard-Monguiral, sittemmin Folliard-Monguiral ja F. Mattina,

vastajana,

ja jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa on

The Heating Company (THC), kotipaikka Dilsen (Belgia), edustajanaan asianajaja J. Haber,

ja jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu SMHV:n kolmannen valituslautakunnan 2.11.2010 tekemästä päätöksestä (asiat R 1451/2009-3 ja R 1452/2009-3), jotka liittyvät The Heating Companyn (THC) ja Antrax It Srl:n välisiin mitättömyysmenettelyihin,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit F. Dehousse (esittelevä tuomari) ja J. Schwarcz,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Heeren,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 11.2.2011 jätetyt kannekirjelmät,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 24.5.2011 jätetyt SMHV:n vastineet,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.5.2011 ja 27.6.2011 jätetyt väliintulijan vastineet,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 22.8.2011 ja 19.9.2011 jätetyt vastauskirjelmät,

ottaen huomioon asianosaisten vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen 11.5.2012 esittämään kysymykseen 25.5.2012 ja 29.5.2012 jättämät huomautukset,

ottaen huomioon 27.6.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

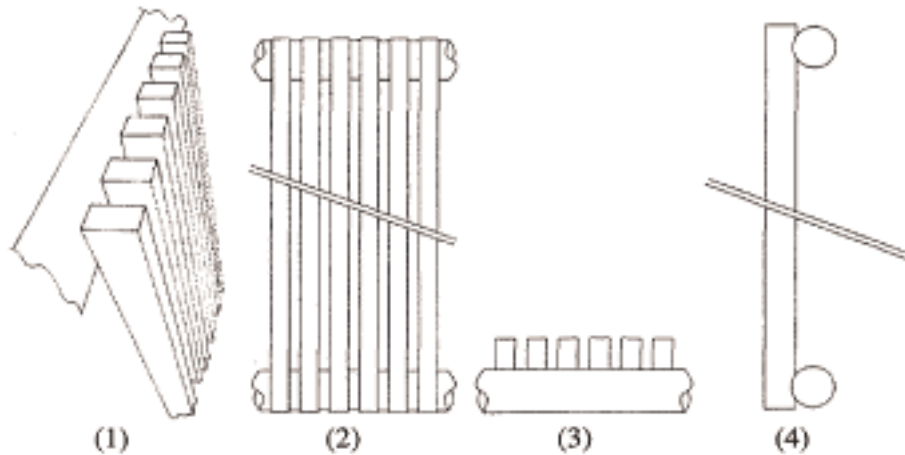
tuomion

Asian tausta

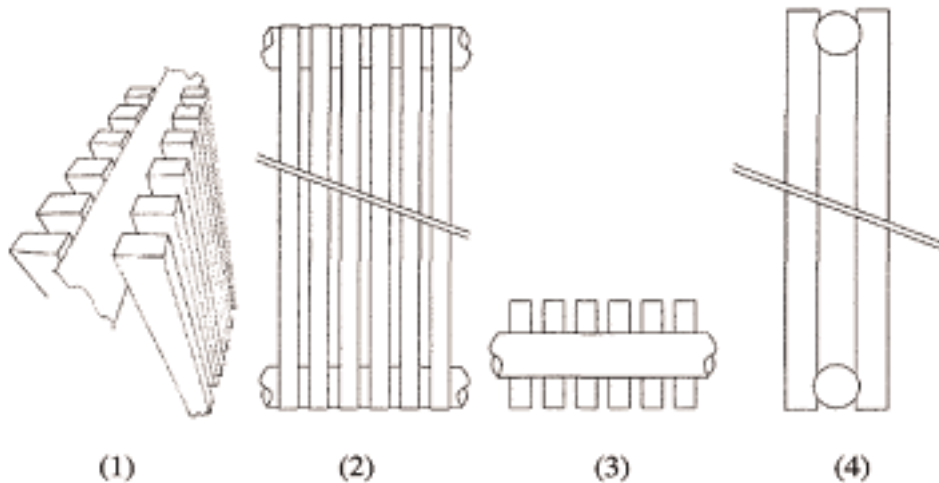
- 1 Kantaja Antrax It Srl on kahdeksan yhteisömallin nrot 000593959-0001–000593959-0008, joita haettiin 25.9.2006 sisämarkkinoiden harmonisointivirastossa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja jotka julkaistiin Yhteisön mallilehdessä 21.11.2006 ja 20.4.2009, haltija.
- 2 Kaikki nämä mallit esittävät kantajan SMHV:lle jättämien mallihakemusten sanamuodon mukaan luonnollisen kierron vedenlämmittinten malleja (malli di termosifoni), jotka on tarkoitettu käytettäväksi ”lämpöpattereissa”, jotka kuuluvat teollisuusmallien kansainvälisen luokituksen perustamista koskevan Locarnossa 8.10.1968 allekirjoitetun sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisen luokituksen luokkaan 23.03.
- 3 Käsiteltävänä olevat asiat koskevat vain malleja nro 000593959-0001 ja nro 000593959-0002 (jäljempänä riidanalaiset mallit).

4 Riidanalaiset mallit ovat seuraavat:

— malli nro 000593959-0002:

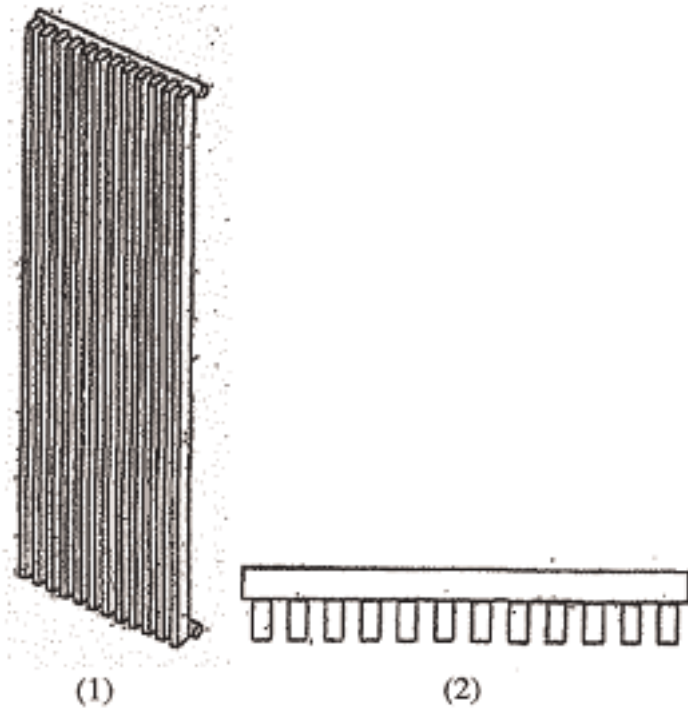

— malli nro 000593959-0001:

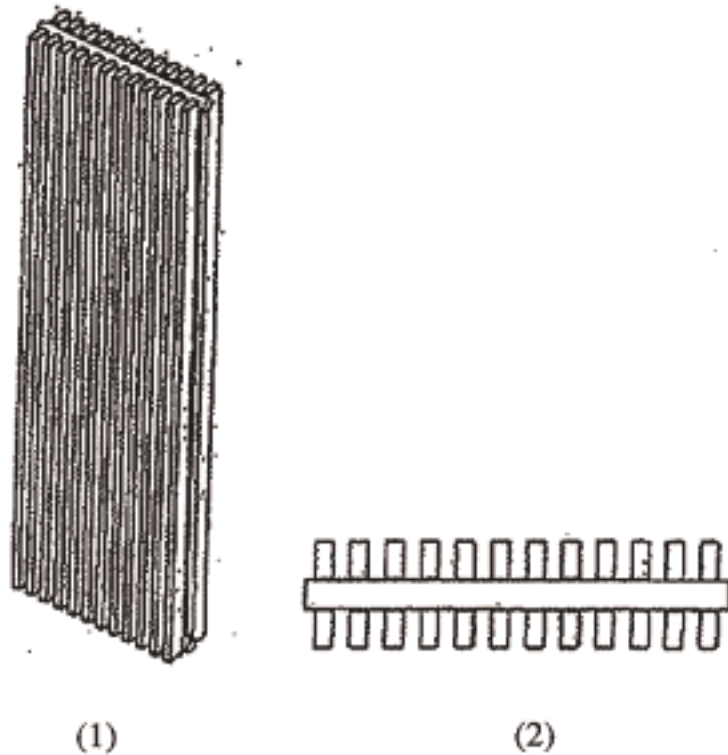

- 5 Väliintulija The Heating Company (THC) teki 16.4.2008 SMHV:lle vaatimukset riidanalaisen mallien, jotka on rekisteröity numeroilla ICD000005312 ja ICD000005320, mitättömäksi julistamisesta. Nämä mitättömyysvaatimukset perustuivat yhteisömallista 12.12.2001 annetun asetuksen (EY) N:o 6/2002 (EYVL 2002, L 3, s. 1) 25 artiklan 1 kohdan b alakohtaan, jossa viitataan saman asetuksen 4–9 artiklassa vahvistettuihin edellytyksiin.
- 6 Mitättömyysvaatimustensa tueksi väliintulija vetosi riidanalaisiin malleihin nro 000593959-0002 ja nro 000593959-0001 vastaan saksalaisiin malleihin nro 4 ja nro 5 (jäljempänä aikaisemmat mallit), jotka sisältyvät moniosaiseen rekisteröintiin nro 40110481.8, joka julkaistiin 10.9.2002 ja jota on laajennettu Ranskaan, Italiaan ja Benelux-maihin kansainvälisenä mallina nro DM/060899.
- 7 Aikaisemmat mallit ovat seuraavat:

— malli nro 4

— malli nro 5

- 8 Mitättömyysosasto julkisti 30.9.2009 tekemillään päätöksillä riidanalaiset mallit mitättömiksi asetuksen N:o 6/2002 5 artiklassa tarkoitetun uutuuden puuttumisen perusteella.
- 9 Kantaja teki näistä päätöksistä valituksen 27.11.2009.

- 10 SMHV:n kolmas valituslautakunta kumosi 2.11.2010 tekemillään päätöksillä (jäljempänä riidanalaiset päätökset) mitättömyysosaston päätökset, koska se katsoi, että uutuuden puuttumista koskevalta mitättömyysperusteelta puuttui asianmukainen perustelu, ja julisti riidanalaiset mallit mitättömiksi sillä perusteella, etteivät ne ole luonteeltaan yksilöllisiä.
- 11 Sen jälkeen, kun valituslautakunta oli todennut, ettei riitautettuja mitättömyysosaston päätöksiä ole perusteltu asianmukaisesti uutuuden puuttumista koskevan mitättömyysperusteen osalta (asetuksen N:o 6/2002 5 artikla) ja että ne oli näin ollen kumottava, se tutki erityisesti uudelleen tämän mitättömyysperusteen ja hylkäsi sen sillä perusteella, että erot riidanalaisen mallien ja aikaisempien mallien (jäljempänä yhdessä kyseiset mallit) välillä eivät olleet tuotteiden ”ulkopuolisia”, kuten tuotekoodi tai laatutakuumerkki, vaan ne koskevat näitä tuotteita eivätkä ne voi tämän vuoksi kuulua asetuksen N:o 6/2002 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun käsitteeseen ”epäolennaiset yksityiskohdat”.
- 12 Valituslautakunta tarkasteli tämän jälkeen yksilöllisen luonteen puuttumista koskevaa mitättömyysperustetta (asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 6 artikla).
- 13 Tässä yhteydessä valituslautakunta määritteli asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi asiantuntevaksi käyttäjäksi sellaisen käyttäjän, joka ostaa lämpöpattereita asentaakseen ne asuntoonsa ja jolla on ollut mahdollisuus nähdä ja vertailla patterimalleja lukemalla muotoilu- tai sisustuslehtiä, käymällä erikoisliikkeissä ja käyttämällä internetiä (riidanalaisen päätöksen 39 kohta).
- 14 Tämän jälkeen valituslautakunta totesi, että ”kyseiset mallit esittävät pattereita, joissa on kaksi horisontaalista, läpileikkaukseltaan pyöreää kerääjää, jotka on yhdistetty etuosaan (mallit nro 000593959-0002 ja nro 4 – ja vastaavasti etuosaan ja takaosaan mallien nro 000593959-0001 ja nro 5 osalta – vertikaalisilla elementeillä (säteilyputkilämmittimet), joka ovat läpileikkaukseltaan suorakulmion muotoisia ja joiden välillä on pieni väli” (riidanalaisen päätöksen 40 kohta).
- 15 Valituslautakunta jatkoi esittämällä seuraavat arvioinnit:
- ”41. Kyseiset mallit koostuvat osista, joiden muoto on sama. Vertikaaliset putket ovat suorakulmion muotoisia ja kerääjät ovat sylinterin muotoisia. Myös kerääjien sivukuva on samanlainen.
42. Kyseisten kahden patterin yleisilme on katsottava samankaltaiseksi tai sellaiseksi, josta asiantunteva käyttäjä ei saa huomattavan erilaista yleisvaikutelmaa, tarkastellaanpa patteria edestä, sivusta tai muista kulmista, kuten tavanomaisessa käytössä yleensä tehdään.”
- 16 Valituslautakunta totesi tämän jälkeen, että kantajan mainitsemia kyseisten mallien välisiä eroja, jotka koskevat ensiksi putkien etuosan koon (jäljempänä leveys) ja sivuosan koon (jäljempänä syvyys) välistä suhdetta, toiseksi putkien leveyden ja kahden putken välin välistä suhdetta ja kolmanneksi kerääjän halkaisijan ja putkien syvyyden välistä suhdetta, ei voida kieltää, mutta että ne eivät ole myöskään yhdessä tarkasteltuina riittäviä muuttamaan asiantuntevan käyttäjän kyseisistä malleista saamaa yleisvaikutelmaa (riidanalaisen päätöksen 43–47 kohta).
- 17 Valituslautakunta hylkäsi väitteen, jonka mukaan on otettava huomioon muotoilijan rajallinen vapaus, ja totesi, että erityisesti patterien putkien osalta voidaan kuvitella erilaisia poikkileikkauksia (riidanalaisen päätöksen 48 kohta).
- 18 Valituslautakunta totesi, että riidanalaiset mallit on näin ollen julistettava mitättömiksi, koska ne eivät ole luonteeltaan yksilöllisiä.

Asianosaisten vaatimukset

- 19 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaiset päätökset siltä osin kuin niissä julistetaan riidanalaiset mallit mitättömiksi sillä perusteella, etteivät ne ole luonteeltaan yksilöllisiä, ja vastaavasti toteaa, että mainitut mallit ovat päteviä
 - kumoaa riidanalaiset päätökset siltä osin kuin niissä velvoitetaan kantaja korvaamaan väliintulijalle SMHV:n menettelyssä aiheutuneet kulut
 - velvoittaa SMHV:n ja väliintulijan korvaamaan kantajalle asioiden käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja kaikki muut lain mukaan korvattavat määrät
 - velvoittaa väliintulijan korvaamaan kantajalle asioiden käsittelystä SMHV:ssä aiheutuneet kulut ja kaikki muut lain mukaan korvattavat määrät.
- 20 SMHV vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 21 Väliintulija vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut
 - velvoittaa kantajan korvaamaan asian käsittelystä SMHV:ssä aiheutuneet kulut.
- 22 SMHV toimitti unionin yleiselle tuomioistuimelle kirjeissä 13.4.2011 ja 27.5.2011 unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 133 artiklan 3 kohdan mukaisesti kolmannen valituslautakunnan käsittelyjen asiakirjat, jotka sisälsivät mitättömyysoaston käsittelyjen asiakirjat.
- 23 Unionin yleisen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja määräsi asianosaisia kuultuaan 29.2.2012 tekemällään päätöksellä työjärjestyksen 50 artiklan 1 kohdan nojalla, että käsiteltävinä olevat asiat yhdistetään suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten.

Oikeudellinen arviointi

- 24 Kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka liittyy asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan rikkomiseen.

Ensimmäisen kerran unionin yleisessä tuomioistuimessa esitettyjen todisteiden huomioon ottaminen

- 25 SMHV riitauttaa unionin yleisessä tuomioistuimessa kannekirjelmien liitteissä A 3 ja A 4 esitetyt todisteet sillä perusteella, ettei näitä todisteita ole esitetty SMHV:n käsittelyssä.
- 26 Kantaja vastaa, etteivät nämä asiakirjat ole riidan kohdetta muuttavia uusia todisteita, vaan ne sisältävät pelkästään kyseisten mallien kolmiulotteisia kuvia, joiden tarkoituksena on vain helpottaa havaitsemaan näille malleille ominaiset huomattavat erot, joiden vuoksi asiantunteva käyttäjä saa niistä erilaisen yleisvaikutelman. Se, että unionin yleisen tuomioistuimen menettelyssä toimitetaan todisteita, joilla esitetään uusia seikkoja tai jotka ovat perustana uusille väitteille, jotka eroavat valituslautakunnassa

esitetystä, on erotettava siitä, että liitteenä toimitetaan asiakirjoja, joiden tarkoituksena on vahvistaa jo esitettyjä väitteitä ja osoittaa SMHV:n riidanalaisissa päätöksissä tekemän päätelmän virheellisyys ja perusteettomuus.

- 27 On todettava, että kantajan väitteistä huolimatta kannekirjelmien liitteissä A 3 ja A 4 esitetyt asiakirjat ovat uusia todisteita, joita valituslautakunnalla ei ollut.
- 28 Näitä vasta unionin yleisessä tuomioistuimessa esitettyjä asiakirjoja ei voida ottaa huomioon. Unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen tarkoituksena on nimittäin SMHV:n valituslautakuntien päätösten laillisuuden valvonta asetuksen N:o 6/2002 61 artiklassa tarkoitetulla tavalla, joten unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei ole tutkia uudelleen tosiseikkoja niiden asiakirjojen valossa, jotka esitetään ensimmäistä kertaa tässä tuomioistuimessa. Mainitut asiakirjat on siis jätettävä huomiotta ilman, että on tarpeen tutkia niiden todistusvoimaa (asia T-9/07, Grupo Promer Mon Graphic v. SMHV - PepsiCo (pyöreä mainostarvike), tuomio 18.3.2010, Kok., s. II-981, 24 kohta; ks. myös analogisesti asia C-29/05 P, SMHV v. Kaul, tuomio 13.3.2007, Kok., s. I-2213, 54 kohta ja asia T-342/05, Henkel v. SMHV – SERCA (COR), tuomio 23.5.2007, 31 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 29 Sama päätelmä on tehtävä, kuten SMHV ja väliintulija väittivät suullisessa käsittelyssä, kantajan 29.5.2012 tekemiin huomautuksiin liitetystä asiakirjoista, jotka esitettiin ensimmäisen kerran sen väitteen tueksi, jonka mukaan kyseisen alan muotoilumahdollisuudet olisivat käymässä loppuun.

Ainoa kanneperuste, joka liittyy asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan rikkomiseen

- 30 Tässä kanneperusteessa kantaja väittää, että valituslautakunta teki virheitä riidanalaisten mallien yksilöllisen luonteen arvioinnissa. Kyseiset mallit eroavat kantajan mukaan toisistaan siten, että asiantuntevan käyttäjän saamat yleisvaikutelmat ovat erilaisia ja riidanalaiset mallit ovat siis luonteeltaan yksilöllisiä.
- 31 SMHV ja väliintulija kiistävät kantajan väitteet.
- 32 Asetuksen N:o 6/2002 4 artiklan 1 kohdan mukaan malli suojataan yhteisömallilla vain, jos se on uusi ja luonteeltaan yksilöllinen.
- 33 Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan rekisteröityä yhteisömallia pidetään luonteeltaan yksilöllisenä, jos asiantuntevan käyttäjän siitä saama yleisvaikutelma eroaa yleisvaikutelmasta, jonka hän on saanut muista malleista, jotka ovat tulleet tunnetuksi ennen rekisteröintihakemuksen tekemispäivää tai, jos vaaditaan etuoikeutta, ennen etuoikeuspäivää.
- 34 Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 2 kohdassa tarkennetaan, että yksilöllistä luonnetta arvioitaessa on otettava huomioon mallin luoneella ollut vapaus sen kehittäessä.
- 35 Asetuksen N:o 6/2002 63 artiklassa säädetään, että ”menettelyssä [SMHV] tutkii tosiseikat viran puolesta. Mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen käsittelyssä tutkiminen rajataan seikkoihin, joihin osapuolet ovat vedonneet, ja heidän esittämiinsä vaatimuksiin”.
- 36 Ensiksi asiantuntevan käyttäjän määritelmästä on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 6/2002 6 artiklassa tarkoitettu asiantuntevan käyttäjän käsite ei tarkoita tuotteen, johon kyseinen malli aiotaan sisällyttää tai jossa sitä aiotaan käyttää, valmistajaa eikä niiden myyjää. Asiantunteva käyttäjä on erityisen tarkkaavainen henkilö, joka tuntee jossain määrin aikaisemman tilanteen eli kyseessä olevaa tavaraa koskevat aikaisemmat mallit, jotka ovat olleet tunnettuja kyseisen mallin rekisteröintihakemuksen tekemispäivänä (edellä 28 kohdassa mainittu asia pyöreä mainostarvike, tuomion 62 kohta).

- 37 Lisäksi ”käyttäjän” ominaisuus merkitsee sitä, että kyseinen henkilö käyttää tuotetta, johon malli sisältyy, tämän tuotteen käyttötarkoituksen mukaisesti (asia T-153/08, Shenzhen Taiden v. SMHV - Bosch Security Systems (viestintälaite), tuomio 22.6.2010, Kok., s. II-2517, 46 kohta).
- 38 Määrite ”asiantunteva” viittaa siihen, että vaikka käyttäjä ei ole suunnittelija tai tekninen asiantuntija, käyttäjä tuntee kyseisellä alalla olemassa olevat erilaiset mallit ja jossain määrin näiden mallien yleensä sisältämiä osatekijöitä ja käyttäjän tarkkaavaisuuden taso on suhteellisen korkea hänen käyttäessään kyseisiä tuotteita, koska hän on kiinnostunut niistä (edellä 37 kohdassa mainittu asia viestintäväline, tuomion 47 kohta).
- 39 Tämä seikka ei kuitenkaan tarkoita sitä, että asiantunteva käyttäjä pystyy erottamaan tuotteen teknisen tehtävän perusteella määräytyvät ulkoasun osat mielivaltaisista ulkoasun osista sellaisen asiantuntemuksen perusteella, joka ylittää kyseisen tuotteen käytöstä kertyneen kokemuksen (edellä 37 kohdassa mainittu asia viestintäväline, tuomion 48 kohta).
- 40 Unionin tuomioistuin totesi asiassa C-281/10 P, PepsiCo vastaan Grupo Promer Mon Graphic, 20.10.2011 antamassaan tuomiossa (53 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa), että asiantuntevan käyttäjän käsite on ymmärrettävä välimuodoksi keskivertokuluttajan, johon viitataan tavamerkkialalla ja jolta ei edellytetä mitään erityistä tietämystä ja joka ei pääsääntöisesti tee suoraa vertailua riidanalaisten tavamerkkien välillä, ja syvällisen teknisen tietämyksen omaavan toimialan tuntijan käsitteiden välillä. Näin ollen asiantuntevan käyttäjän käsite voidaan ymmärtää sellaisen käyttäjän määritelmäksi, joka ei ole keskimääräisen tarkkaavainen vaan erityisen tarkkaavainen joko henkilökohtaisen kokemuksensa tai kyseisen alan laajan tuntemuksensa vuoksi.
- 41 Käsiteltävässä asiassa valituslautakunta määritteli asiantuntevan käyttäjän sellaiseksi käyttäjäksi, joka ostaa lämpöpattereita asentaakseen ne asuntoonsa. Valituslautakunta lisäsi, että käyttäjän täytyisi olla ”asiantunteva” siinä mielessä, että hänellä on täytynyt olla mahdollisuus nähdä ja vertailla patterimalleja lukemalla muotoilu- ja sisustuslehtiä, käymällä erikoisliikkeissä ja käyttämällä internetiä. Toisin sanoen valituslautakunnan mukaan tämä henkilö, vaikka hän ei olekaan teollisuusmuotoilun asiantuntija (kuten arkkitehti tai sisustussuunnittelija), on ajan tasalla markkinoiden tarjonnasta, muotisuunnauksista ja tuotteen perusominaisuuksista (riidanalaisten päätösten 39 kohta).
- 42 On todettava, että tämä määritelmä, jonka kantajakin hyväksyy, on asianmukainen.
- 43 Toiseksi asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 2 kohdassa säädetään mallin yksilöllisen luonteen arvioimisesta, että tässä arvioinnissa on otettava huomioon mallin luoneella ollut vapaus sen kehittämisessä.
- 44 Mallin muotoilijan vapaus määräytyy erityisesti tavaran tai tavaran osan, johon mallia käytetään, teknisestä käyttötarkoituksesta johtuvien rajoitusten tai tavaraan sovellettavien lakisääteisten vaatimusten perusteella. Näistä rajoituksista seuraa se, että tietyistä ominaisuuksista tulee standardeja ja täten kyseiseen tavaraan sovellettavien mallien osalta yleisiä (edellä 28 kohdassa mainittu asia pyöreä mainostarvike, tuomion 67 kohta ja asia T-11/08, Kwang Yang Motor v. SMHV – Honda Giken Kogyo (polttomoottori), tuomio 9.9.2011, 32 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 45 Siis mitä suurempi mallin muotoilijan vapaus on sen kehittämisessä, sitä vähemmän pienet erot vertailtavien mallien välillä riittävät, jotta asiantunteva käyttäjä saa niistä erilaisen yleisvaikutelman. Käänteisesti mitä rajoittuneempi mallin muotoilijan vapaus on sen kehittämisessä, sitä enemmän pienet erot vertailtavien mallien välillä riittävät, jotta asiantunteva käyttäjä saa niistä erilaisen yleisvaikutelman. Näin ollen muotoilijan suuri vapaus mallin kehittämisessä tukee päätelmää, jonka mukaan asiantunteva käyttäjä saa vertailtavista malleista, joissa ei ole merkittäviä eroja, saman yleisvaikutelman (edellä 44 kohdassa mainittu asia polttomoottori, tuomion 33 kohta).

- 46 Valituslautakunta katsoi riidanalaisten päätösten 48 kohdassa, ettei kantajan väite, jonka mukaan muotoilijan vapaus oli käsiteltävässä asiassa pieni, ollut vakuuttava. Valituslautakunta totesi erityisesti putkista, että niille voidaan kuvitella erilaisia poikkileikkauksia, kuten numeroilla 000593959-0003–000593959-0008 rekisteröidyt muut kantajan mallit osoittavat.
- 47 On todettava, että valituslautakunnan kanta on asianmukainen.
- 48 Putkien suunnittelun osalta ei nimittäin ole osoitettu tai väitetty, että muotoilijan vapaudelle olisi asetettu erityisiä rajoituksia. Päinvastoin vaikuttaa siltä, että muotoilija voi valita putket laajasta valikoimasta erilaisia muotoja, joista on kuva kantajan malleissa nrot 000593959-0003–000593959-0008.
- 49 Kantaja ei osoita, että tekniset tai lakisääteiset vaatimukset rajoittaisivat kerääjien mallin muotoilijan vapautta. Näin ollen kantajan väite, jonka mukaan ”ei ole sattumaa, että väliintulijan, kantajan ja suurimman osan tuottajista valmistamien pattereiden kerääjien läpileikkaus on vakio ja syvyys 34 tai 35 mm”, ei ole minkäänlainen todiste teknisistä tai lakisääteisistä rajoituksista, joiden vuoksi patterien tuottajien olisi noudatettava tätä läpimittaa, vaan se päinvastoin ilmaisee yksinomaan, että muiden kerääjien läpimittojen käyttäminen – riippumatta myös muiden läpileikkauksen muotojen kuin sylinterimuodon käyttämisestä – ei vain ollut mahdollista, vaan niitä myös käytettiin.
- 50 Näitä toteamuksia tukevat lisäksi kantajan vastaus ja vastauskirjelmä sekä SMHV:n ja väliintulijan huomautus siitä, että teknisten tai lakisääteisten rajoitusten olemassaolosta ei ole esitetty näyttöä asiassa. Kantaja nimittäin väittää vastauksena tähän huomautukseen, että ”tässä oikeudenkäynnissä ainakin väliintulijan ja kantajan tuotteiden kerääjän läpileikkaus on sama ja että tämä on varmasti todellinen vertailuperuste kahden patterimallin vertailevassa analyysissä”. On kuitenkin todettava, että se mahdollinen seikka, että osapuolten kyseisten mallien mukaan konkreettisesti tuottamat patterit sisältävät kerääjiä, joiden läpimitta on sama, ei muuta sitä seikkaa, ettei ole osoitettu minkäänlaista muotoilijan vapauden teknistä tai lakisääteistä rajoitusta kerääjien osalta.
- 51 Lopuksi on todettava, ettei ole näytetty toteen sellaisia lakisääteisiä tai teknisiä rajoituksia, jotka koskevat putkien ja kerääjien asettelun yksityiskohtia.
- 52 Edellä esitetystä seuraa, kuten SMHV toteaa, että valituslautakunta katsoi riidanalaisten päätösten 48 kohdassa perustellusti, ettei muotoilijan vapaus ole rajallinen.
- 53 Kolmanneksi on tarkasteltava kantajan arvostelemaa valituslautakunnan arviointia riidanalaisten mallien yksilöllisestä luonteesta.
- 54 Kantaja väittää, että valituslautakunta erehtyi, kun se totesi, että kyseisissä malleissa ”myös kerääjien sivukuva on sama” (riidanalaisten päätösten 41 kohta). Riidanalaiset mallit sisältävät kerääjien osalta katkoviivoja, koska niiden pituutta ei ollut määritelty ennalta, mutta niistä ei joka tapauksessa ole sivukuvaa, toisin kuin aikaisemmissa malleissa. Näin ollen se seikka, että toisin kuin aikaisemmissa malleissa riidanalaisten mallien kerääjistä ei ole sivukuvaa, on ensimmäinen oleellinen ero kyseisten mallien välillä, jota valituslautakunta ei virheellisesti ottanut huomioon.
- 55 Aluksi on todettava, kuten SMHV lisäksi myöntää unionin yleisessä tuomioistuimessa, ettei riidanalaisilla malleilla vaadita suojaa kerääjien ulokkeille eikä erityisesti mahdolliselle sivulla sijaitsevalle ulokkeelle, jonka nämä kerääjät muodostaisivat viimeiseen putkeen nähden. Tämän suojavaatimuksen puuttuminen voidaan päätellä katkoviivoista, joihin kerääjien mallit riidanalaisissa malleissa päättyvät.

- 56 Tämä toteamus kerääjien ulokereunoihin liittyvän maininnan puuttumisesta on sitä paitsi johdonmukainen sen seikan kanssa, että riidanalaiset mallit eivät ole, kuten kantajan jättämistä rekisteröintihakemuksista nimenomaisesti ilmenee, ”lämpöpattereiden” malleja vaan rajoitetummin ”luonnollisen kierron vedenlämmittimen” malleja (modelli di termosifoni), jotka on tarkoitettu käytettäväksi lämpöpattereissa.
- 57 Tältä osin on todettava, että SMHV:n viran puolesta tekemä maininta ”lämpöpatterit” (radiatri per riscaldamento) rekisteröinneissä, sellaisina kuin se julkaistiin Yhteisön mallilehdessä, johtuu pelkästään SMHV:n hallinnollisesta aloitteesta, jonka tarkoituksena on luokitella nämä rekisteröinnit Locarnon sopimuksen (edellä 2 kohta) mukaisen luokituksen vapaaehtoisen terminologian mukaisesti. Tämä aloite ei korvaa eikä tee pätemättömäksi riidanalaisen mallien – luonnollisen kierron vedenlämmittimen mallit – kuvausta, joka ilmoitetaan rekisteröintihakemuksissa (ks. vastaavasti asetuksen N:o 6/2002 36 artiklan 6 kohta ja asetuksen N:o 6/2002 täytäntöönpanosta 21.10.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2245/2002 (EUVL L 341, 28 kohta) 3 artikla).
- 58 Edellä esitetyistä toteamuksista ilmenee, että kaikki käsiteltävässä asiassa kyseisten mallien kerääjien sivukuvista tehdyt väitteet, joiden mukaan ne ovat samoja tai voivat olla samoja tai joiden mukaan ne päinvastoin ovat erilaisia, ylittävät riidanalaisille malleille haetun suojan, eivätkä ne näin ollen ole merkityksellisiä.
- 59 Valituslautakunta siis totesi riidanalaisen päätösten 41 kohdassa virheellisesti, että ”kyseisten mallien kerääjien sivukuva on sama”.
- 60 SMHV:n väitteistä huolimatta tämä valituslautakunnan toteamus on yksi riidanalaisen päätösten 41 kohdassa esitetyistä perusteista valituslautakunnan päätöksensä 42 kohdassa esittämälle päätelmälle, jonka mukaan ”kyseisten mallien yleisilme on katsottava samankaltaiseksi tai sellaiseksi, josta asiantunteva käyttäjä ei saa huomattavan erilaista yleisvaikutelmaa”.
- 61 Tämä valituslautakunnan virheellinen arviointi ei kuitenkaan tarkoita, että riidanalaiset päätökset olisi kumottava, jos osoittautuu, että valituslautakunnan näissä päätöksissä tekemillä muilla muotoihin, putkien ja kerääjien asetteluun ja suhteisiin liittyvillä muilla perusteluilla voidaan oikeudellisesti riittävällä tavalla perustella sitä, ettei riidanalaisilla malleilla ole yksilöllistä luonnetta.
- 62 Näistä muista toteamuksista valituslautakunta totesi aluksi, että kyseisille malleille on yhteistä se, että ne esittävät kahta horisontaalista kerääjää, joiden läpileikkaus on pyöreä ja jotka yhdistetään etuosassa (mallit nro 000593959-0002 ja nro 4) ja myös takaosassa (mallit nro 000593959-0001 ja nro 5) vertikaalisilla elementeillä (lämpöputket), joiden läpileikkaus on suorakulmion muotoinen, ja putkien välillä on pieni tila (riidanalaisen päätösten 40 kohta).
- 63 Valituslautakunta totesi, että kyseiset mallit koostuvat osista, joiden muoto on sama. Se viittasi siihen, että vertikaaliset putket ovat suorakulmion muotoisia ja kerääjät sylinterin muotoisia (riidanalaisen päätösten 41 kohta).
- 64 Valituslautakunta katsoi tämän jälkeen, ettei kantajan sille esittämiä eroja kyseisten mallien mittasuhteiden välillä, jotka koskivat ensiksi putkien leveyden ja syvyyden suhdetta, toiseksi putkien koon ja kahden putken välisen tilan suhdetta ja kolmanneksi kerääjän halkaisijan ja putkien syvyyden suhdetta, tosin voida kieltää mutta että ne eivät ole riittäviä, vaikka ne olisikin suunniteltu muuttamaan asiantuntevan käyttäjän kyseisistä malleista saamaa yleisvaikutelmaa (riidanalaisen päätösten 43–47 kohta).
- 65 Näitä toteamuksia vastaan kantaja toistaa SMHV:ssä jo esittämänsä väitteet, jotka perustuvat kyseisten mallien mittasuhteiden eroihin, jotka se katsoo riittävän suuriksi, jotta asiantunteva käyttäjä saa niistä huomattavan erilaisen yleisvaikutelman. Kantaja vertaa näin ollen kyseisten mallien putkien syvyyden

ja leveyden suhdetta (2,2/1 aikaisempien mallien osalta ja 1,7/1 riidanalaisten mallien osalta) ja kahden putken välisen tilan ja putkien leveyden suhdetta (1/1 aikaisempien mallien osalta ja 0,6/1 riidanalaisten mallien osalta).

- 66 Kantajan mukaan ei voida kieltää, että aikaisemmat mallit ovat paljon syvempiä kuin riidanalaiset mallit ja että aikaisempien mallien putket ovat paljon kauempana toisistaan kuin riidanalaisten mallien putket. Tästä seuraa selkeä ja merkittävä ero asiantuntevan käyttäjän saamassa yleisvaikutelmassa.
- 67 Ensiksi on todettava, että haettu suoja koskee malleja riippumatta niiden tuotteiden konkreettisesta koosta, joissa malleja on tarkoitus käyttää, ja ettei kantaja ole myöskään esittänyt näyttöä lakisääteisestä tai teknisestä rajoituksesta, jonka vuoksi lämpöpatterien kerääjien halkaisijan pitäisi olla sama (ks. vastaavasti edellä 49 ja 50 kohta).
- 68 Lisäksi se seikka, että kantaja voi täysin lainmukaisesti esittää kannekirjelmien liitteissä A 2 kuvia kyseisistä malleista sellaisessa mittakaavassa, jossa kerääjien halkaisijat näyttävät samalta, ei muuta sitä seikkaa, ettei ole näytetty toteen, että näiden kerääjien pitäisi teknisten tai lainsäädännöllisten rajoitusten vuoksi olla valmistettu siten, että halkaisija on sama.
- 69 Tämän vuoksi kaikki kantaja väitteet, joiden mukaan aikaisemmat mallit ovat ”syvempiä” kuin riidanalaiset mallit, joiden mukaan aikaisempien mallien putket ovat kauempana toisistaan kuin riidanalaisten mallien putket tai joiden mukaan patterit, jotka voidaan toteuttaa riidanalaisten mallien mukaan luonnollisen kierron vedenlämmittimen lineaarisen metrin mukaisesti, sisältävät ”44 putkea” ja ne, jotka toteutetaan aikaisempien mallien mukaisesti, ”24 selvästi suurempaa ja kauempana toisistaan olevaa putkea”, ovat täysin merkityksellisiä, koska niissä vertaillaan konkreettisia kokoja, jotka on laskettu sen vahvistamattoman olettan mukaan, että kyseisissä malleissa esitettyjen kerääjien halkaisijan täytyy olla sama.
- 70 Samoista syistä kantaja väittää virheellisesti, ettei valituslautakunta arvioinut asianmukaisesti kyseisten mallien kokoja, koska se ei vertaillut näitä malleja malleissa esitettyjen kerääjien saman koon perusteella.
- 71 Lopuksi käsiteltävissä asioissa kyseisten mallien yleisvaikutelmien vertailun kannalta merkityksellisiä ovat – kun tarkastelun ulkopuolelle jätetään muut merkitykselliset toteamukset, jotka liittyvät putkien ja kerääjien muotojen ja asettelun valintaan – ainoastaan näiden eri mallien sisäisiin mittasuhteisiin liittyvät toteamukset.
- 72 Näiden alustavien huomautusten avulla on todettava, että pitää paikkansa, kuten valituslautakunta lisäksi itse toteaa, että kyseisten mallien sisäisten mittasuhteiden välillä on tiettyjä eroja.
- 73 Kun siis valituslautakunta toistamalla kantajan SMHV:ssä esittämät seikat mainitsee eroja putkien syvyyden ja leveyden suhteessa (2/1 aikaisemmissa malleissa ja 1,7/1 riidanalaisissa malleissa) (riidanalaisten päätösten 44 kohta), kahden putken välisen tilan suuruuden ja putkien koon suhteessa (1/1 aikaisemmissa malleissa ja 0,6/1 riidanalaisissa malleissa) (riidanalaisten päätösten 45 kohta) ja kerääjän halkaisijan ja putkien syvyyden suhteessa (suhde yksikköä pienempi aikaisemmissa malleissa ja yksikköä suurempi riidanalaisissa malleissa) (riidanalaisten päätösten 46 kohta).
- 74 Valituslautakunta katsoo, etteivät nämä erot erikseen tai kokonaisuudessaan tarkasteltuina ole merkityksellisiä kyseisten mallien luoman yleisvaikutelman muuttamisen kannalta (riidanalaisten päätösten 44–47 kohta).
- 75 Tässä yhteydessä valituslautakunta jatkoi hylkäämällä kantajan kannan, jonka mukaan muotoilijan vapaus oli rajallinen (riidanalaisten päätösten 48 kohta).

- 76 Tässä vaiheessa valituslautakunnan arviointien tutkimista on todettava, että vaikka tämä valituslautakunnan viimeinen toteamus pitää paikkansa (ks. edellä 46–52 kohta), kantaja esitti kuitenkin SMHV:n menettelyssä toisen kysymyksen, joka on merkityksellinen, kun arvioidaan asiantuntevan käyttäjän tarkkaavaisuusastetta kyseisten mallien erojen osalta.
- 77 Itse riidanalaisista päätöksistä nimittäin ilmenee, että kantaja väitti sekä mitättömyysoastossa (ks. riidanalaisien päätösten 4 kohdan toinen virke) että valituslautakunnassa (ks. riidanalaisien päätösten 11 kohdan c alakohdan toinen virke), että elementeistä ja kerääjistä koostuvien patterien muotoilumahdollisuudet olivat jo käymässä loppuun, minkä vuoksi asiantunteva käyttäjä olisi havainnut välittömästi kyseisten mallien sisäisten suhteiden erot, joita ei voida katsoa merkityksettömiksi verrattuna mainittuja malleja yhdistäviin yhteisiin osiin, ja olisi näin ollen saanut malleista erilaisen yleisvaikutelman.
- 78 Riidanalaisista päätöksistä ilmenee myös, että kantaja muistutti valituslautakunnassa, että näitä väitteitä oli kuvailtu laajasti mitättömyysoastossa, joka ei ollut ottanut niitä huomioon edes hylätäkseen ne (riidanalaisien päätösten 11 kohdan c alakohdan loppuosa).
- 79 On todettava, että vaikka valituslautakunta mainitsi nimenomaisesti nämä kantajan alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymiseen liittyvät väitteet, se ei kuitenkaan esitä riidanalaisissa päätöksistä mitään niitä koskevia perusteluja edes hylätäkseen ne perusteettomina.
- 80 Toisin kuin SMHV esittää vastauskirjelmässään unionin yleisessä tuomioistuimessa, on erityisesti todettava, ettei riidanalaisien päätösten 48 kohta liity tähän kysymykseen vaan ainoastaan muotoilijan vapauden rajoittamiseen teknisillä tai lakisääteisillä rajoituksilla, mikä on eri kysymys.
- 81 Toteamus siitä, ettei muotoilijan vapautta rajoiteta teknisillä tai lakisääteisillä rajoituksilla, ei nimittäin vastaa lainkaan kysymykseen todellisesta alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymisestä sen vuoksi, että on olemassa muita luonnollisen kierron vedenlämmittinten malleja tai pattereita, joilla on samat ominaisuudet kuin kyseisillä malleilla, eli tilanteesta, joka voi saada asiantuntevan käyttäjän huomaamaan helpommin näiden eri mallien sisäisten suhteiden erot.
- 82 SMHV ja väliintulija, joilta unionin yleinen tuomioistuin pyysi kantajan alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymiseen liittyvää väitettä koskevia riidanalaisien päätösten perusteluja, eivät kiistä sitä, ettei riidanalaisissa päätöksissä ole perusteltu alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymiseen liittyvää kysymystä. SMHV päinvastoin myöntää 29.5.2012 esittämässään huomautuksissa perustelujen puuttumisen.
- 83 SMHV myös väitti 29.5.2012 esittämässään huomautuksissa ja tämän jälkeen suullisessa käsittelyssä ensiksi, ettei kantaja ollut väittänyt alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymisen voivan vaikuttaa asiantuntevan käyttäjän näkemykseen mallista vaan pelkästään johtavan muotoilijoiden pienempään vapauteen, ja toiseksi, että tämä viimeksi mainittu väite on virheellinen.
- 84 Toissijaisesti SMHV, jota väliintulija tukee, väittää, ettei kantaja joka tapauksessa ole näyttänyt toteen alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymistä ja ettei SMHV:n tarvitse vastata näihin merkityksettömiin väitteisiin. SMHV viittaa myös edellä 37 kohdassa mainittuun asiaan viestintäväline (tuomion 58 kohta), kun se väittää, että unionin yleinen tuomioistuin kielsi tässä tuomiossa alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymisen pelkästään malleja koskevan suuntauksen osalta ja lisäksi vahvisti periaatteen, jonka mukaan tällaisen suuntauksen olemassaolo on merkityksetöntä yksilöllisen luonteen arvioinnissa.
- 85 SMHV:n 29.5.2012 tekemissä huomautuksissaan ja sen jälkeen suullisessa käsittelyssä esittämästä ensimmäisestä väitteestä, joka liittyy siihen, mitä kantaja väitti tai ei väittänyt mitättömyysoastossa ja valituslautakunnassa, on todettava, että tämä väite on suoraan kumottu sekä edellä 77–79 kohdassa tehdyissä toteamuksissa että SMHV:n itsensä sen vastineen 15 kohdassa tekemässä viittauksessa

kantajan valituslautakunnassa esittämään väitteeseen sellaisesta alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymisestä, joka vaikuttaa asiantuntevan käyttäjän näkemykseen kyseisistä malleista, ja että SMHV oli täysin tunnistanut väitteen.

- 86 Tämän vuoksi SMHV:n toinen väite, jonka mukaan muotoilijoiden pienempi vapaus ei johdu alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymisestä, vaikuttaa merkityksettömältä.
- 87 Ainoa käsiteltävä kysymys on se, tarkasteliko valituslautakunta kantajan väitettä, jonka mukaan alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käyminen olisi vaikuttanut asiantuntevan käyttäjän näkemykseen kyseisistä malleista. Kuten jo on todettu, vastaus tähän kysymykseen SMHV:n tarkastelusta on kielteinen.
- 88 SMHV, jota väliintulija tukee, väittää toissijaisesti esittämissään väitteissä, ettei kantaja joka tapauksessa näyttänyt sen menettelyssä toteen alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymistä ja ettei sillä ole velvollisuutta vastata merkityksettömiin väitteisiin.
- 89 Aluksi siitä, ettei SMHV:n tarvitse vastata merkityksettömiin väitteisiin, on todettava, kuten jo edellä 81 kohdassa, että mahdollisella alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymisellä sen vuoksi, että on olemassa muita luonnollisen kierron vedenlämmittinten malleja tai pattereita, joilla on samat ominaisuudet kuin kyseisillä malleilla, on merkitystä sikäli kuin se voi saada asiantuntevan käyttäjän huomaamaan helpommin näiden eri mallien sisäisten suhteiden erot.
- 90 Siitä väitteestä, jonka mukaan kantaja ei ole näyttänyt SMHV:ssä toteen alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymistä, on todettava, että tämä toteamus on kantajan väitteen mukaisesti myöhäinen yritys perustella riidanalaiset päätökset, eikä sitä oteta tutkittavaksi unionin yleisessä tuomioistuimessa. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan nimittäin perustelut on lähtökohtaisesti ilmoitettava asianomaiselle samaan aikaan kuin hänelle vastainen toimi, eikä perustelujen puuttumista voida korjata sillä, että asianomainen saa toimen perustelut tietoonsa Euroopan unionin tuomioistuimissa käytävän oikeudenkäyntimenettelyn aikana (asia 195/80, Michel v. parlamentti, tuomio 26.11.1981, Kok., s. 2861, 22 kohta ja yhdistetyt asiat C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, Dansk Rørindustri ym. v. komissio, tuomio 28.6.2005, 463 kohta ja asia T-228/02, Organisation des Madjahedines du peuple d'Iran v. neuvosto, tuomio 12.12.2006, Kok., s. II-4665, 139 kohta).
- 91 Jos tämä SMHV:n väite, jonka mukaan alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymistä ei ole näytetty toteen hallinnollisessa menettelyssä, voitaisiin katsoa – kuten kantajan 29.5.2012 toimittamissa huomautuksissa esittämät vaatimukset ja väitteet ja uudet asiakirjat – unionin yleiselle tuomioistuimelle tehdyksi pyynnöksi tutkia itse kysymys tämän loppuun käymisen olemassaolosta ja sen vaikutuksista asiantuntevan käyttäjän näkemykseen kyseessä olevista malleista, se on hylättävä.
- 92 On nimittäin muistutettava, että unionin yleiselle tuomioistuimelle annettu päätösten muuttamista koskeva toimivalta ei anna sille oikeutta arvioida sellaisia seikkoja, joista valituslautakunta ei ole lausunut, ja päätöksen muuttamista koskevan toimivallan käytön on näin ollen lähtökohtaisesti rajoitettava tilanteisiin, joissa unionin yleinen tuomioistuin valituslautakunnan arvioinnin tutkittuaan voi määrittää selvitettyjen tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella päätöksen, joka valituslautakunnan olisi pitänyt tehdä (asia C-263/09 P, Edwin v. SMHV, tuomio 5.7.2011, 72 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 93 Lopuksi on todettava, ettei SMHV:n viittauksella edellä 37 kohdassa asiassa viestintäväline annettuun tuomioon (tuomion 58 kohta) ole merkitystä.
- 94 Näin on siksi, että asiassa viestintäväline kantaja väitti, että muotoilijan vapaus oli rajoittunut erityisesti siksi, että oli tyydyttävä muotoilualan yleiseen suuntaukseen (edellä 37 kohdassa mainittu asia viestintäväline, tuomion 52 kohdan loppu). Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi tämän väitteen ja katsoi, että yleinen suuntaus muotoilussa on merkityksellinen korkeintaan kyseisen mallin esteettisen

havaitsemisen kannalta ja voi näin ollen mahdollisesti vaikuttaa sen tuotteen kaupalliseen menestykseen, johon malli sisältyy (edellä 37 kohdassa mainittu asia viestintäväline, tuomion 58 kohta).

- 95 Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin vain kielsi sen, että muotoilun yleinen suuntaus voitaisiin katsoa muotoilijan vapautta rajoittavaksi tekijäksi, koska juuri tämä muotoilijan vapaus mahdollistaa uusien muotojen ja uusien suuntausten luomisen tai olemassa olevan suuntauksen kehittelyn.
- 96 Unionin yleinen tuomioistuin ei sitä vastoin ole edellä 37 kohdassa mainitussa asiassa viestintäväline tarkoittanut lausua, että alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käyminen pitäisi katsoa merkityksettömäksi mallin yksilöllisen luonteen arvioinnissa. Se enintään sulki yksilöllisen luonteen arvioinnin ulkopuolelle kaikenlaisen tutkitun mallin estetiikkaan tai tuotteen, johon tämä malli sisältyy, kaupalliseen menestykseen liittyvän arvioinnin (ks. vastaavasti edellä 37 kohdassa mainittu asia viestintäväline, tuomion 58 kohdan loppu).
- 97 Edeltävistä toteamuksista ilmenee, että vaikka riidanalaisissa päätöksissä mainitaan nimenomaisesti kantajan alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käymistä koskeva väite ja tämän väitteen merkityksellisyys riidanalaisien mallien yksilöllisen luonteen arvioinnissa, päätökset eivät sisällä tätä väitettä koskevia perusteluja.
- 98 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perusteluvollisuus, jonka tarkoituksena on, että asianomainen saisi riittävät tiedot arvioidakseen, onko toimi asianmukainen vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa unionin tuomioistuimissa, ja että viimeksi mainitut voivat tutkia toimen laillisuuden (asia C-199/99 P, Corus UK v. komissio, tuomio 2.10.2003, Kok., s. I-11177, 145 kohta ja edellä 90 kohdassa mainittu asia Dansk Rørindustri ym. v. komissio, tuomion 462 kohta), on unionin oikeuden keskeinen periaate, josta voidaan poiketa ainoastaan pakottavista syistä (ks. asia T-218/02, Napoli Buzzanca v. komissio, tuomio 29.9.2005, Kok. H., s. I-A-267 ja II-1221, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 99 Tässä tilanteessa, josta ilmenee, että edellä 59–61 kohdassa esitettyjen virheellisten arviointien lisäksi valituslautakunta ei ole perustellut riidanalaisia päätöksiä riidanalaisien mallien yksilöllisen luonteen arviointia koskevan merkityksellisen kysymyksen osalta, riidanalaiset päätökset on kumottava siltä osin kuin niissä on julistettu riidanalaiset mallit mitättömiksi ja käsiteltävänä olevat kanteet on hylättävä muilta osin.

Oikeudenkäyntikulut

- 100 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska SMHV on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.
- 101 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaan väliintulija, joka tukee SMHV:tä, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 102 Lisäksi kantaja on vaatinut, että väliintulija veloitetaan korvaamaan kulut, jotka sille aiheutuivat SMHV:ssä käydystä hallinnollisesta menettelystä. Tästä on huomautettava, että työjärjestyksen 136 artiklan 2 kohdan mukaan asianosaisille valituslautakuntakäsittelystä aiheutuneet välttämättömät kustannukset katsotaan korvattaviksi oikeudenkäyntikuluiksi. Tämä ei kuitenkaan koske mitättömyysoasastossa käydystä menettelystä syntyneitä kustannuksia. Näin ollen kantajan vaatimus asian hävinnän väliintulijan velvoittamisesta korvaamaan SMHV:ssä käydystä hallinnollisesta menettelystä aiheutuneet kulut voidaan hyväksyä vain kantajalle valituslautakuntakäsittelystä aiheutuneiden välttämättömien kulujen osalta.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) kolmannen valituslautakunnan 2.11.2010 tekemät päätökset (asiat R 1451/2009-3 ja R 1452/2009-3) kumotaan siltä osin kuin niissä on julistettu mitättömäksi mallit nro 000593959-0001 ja nro 000593959-0002.**
- 2) **Kanteet hylätään muilta osin.**
- 3) **SMHV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Antrax It Srl:n oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen menettelyssä.**
- 4) **The Heating Company (THC) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan unionin yleisessä tuomioistuimessa ja se velvoitetaan korvaamaan Antrax It:n oikeudenkäyntikulut valituslautakunnan menettelyissä.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä marraskuuta 2012.

Allekirjoitukset